

آیا خدا ما را به خاطر گناه والدینمان مجازات می‌کند؟

آرون ال. گریوت

در مورد این موضوع که آیا ما به خاطر گناه والدین خود مجازات شده‌ایم، گاهی اوقات بین متن‌های کتاب مقدس - حتی گاهی در یک کتاب - تناقض دیده می‌شود. به عنوان مثال، مطابق با فرمان دوم، پرستش خدا از طریق تصاویر ممنوع است زیرا «من یهوه... خدای غیور هستم، که انتقام گناه پدران را از پسران تا پشت سوم و چهارم از آنانی که مرا دشمن دارند می‌گیرم. و تا هزار پشت بر آنانی که مرا دوست دارند و احکام مرا نگاه دارند، رحمت می‌کنم» (خروج ۲۰: ۵-۶؛ تثنیه ۵: ۹-۱۰). در کتاب اعداد نیز می‌خوانیم که خداوند «مجرم را هرگز بی‌سزا نخواهد گذاشت بلکه عقوبت گناه پدران را بر پسران تا پشت سوم و چهارم می‌رساند» (اعداد ۱۴: ۱۸). اما در تثنیه می‌خوانیم: «پدران به عوض پسران کشته نشوند، و نه پسران به عوض پدران خود کشته شوند. هر کس برای گناه خود کشته شود» (تثنیه ۲۴: ۱۶).

قرن‌ها بعد، حزقیال هشدار می‌دهد: «هر که گناه کند او خواهد مرد. پسر متحمل گناه پدرش نخواهد بود و پدر متحمل گناه پسرش نخواهد بود. عدالت مرد عادل بر خودش خواهد بود و شرارت مرد شریر بر خودش خواهد بود» (حزقیال ۲۰: ۱۸). به همین ترتیب، ارمیا روزی را پیشگویی می‌کند که «و در آن ایام بار دیگر نخواهند گفت که پدران انگوش ترش خوردند و دندان پسران کند گردید» (ارمیا ۳۱: ۲۹). بنابراین، کدام درست است؟ آیا خدا فرزندان را به خاطر گناهان پدرانشان مجازات می‌کند؟ جواب هم بلی و هم خیر است. بیایید نخست به جواب بله بپردازیم.

آدم، سر اتحادی و گناه اولیه

خدا ما را به خاطر گناهان والدین نخستینمان مجازات می‌کند (ر.ک. رومیان ۵: ۱۲-۱۴؛ اول قرنتیان ۱۵: ۱۲). این به خاطر نقش عهدی است که آدم به عنوان سر اتحادی در عهد قدیمی ایفا کرد. او به طور منحصر به فردی نماینده همه نسل‌های خود بود، به طوری که وقتی والدین اول ما سقوط کردند، نه تنها برای خود بلکه برای فرزندانشان مجازات را به بار آوردند - همه افرادی که از نسل عادی در این جهان متولد می‌شوند (نگاه کنید به پرسش و پاسخ‌های کوتاه وست‌مینستر ۱۳-۱۷). اعتراف ایمان وست‌مینستر در مورد والدین اول و گناه اولیه چنین توضیح می‌دهد: «آنان که ریشه‌ی بشریت هستند، مرتکب گناه شدند و همان مرگ در گناه، و طبیعت فاسد، از نسل آنها به همگان منتقل شد (پرسش و پاسخ‌های کوتاه وست‌مینستر ۳.۶). «پس تنها راه رهایی از گناه و بدبختی که توسط والدین اول بر ما تحمیل شده، این است که با ایمان به یک سر وفادار متحد شویم، یعنی خداوند عیسی مسیح. بنابراین، در مورد والدین اولیه‌ی ما، خدا مطابق با گناهان یا اطاعت والدینمان با ما رفتار می‌کند. به این ترتیب، پاسخ ما به این سوال بستگی به این دارد که در این زمینه چگونه والدین را تعریف می‌کنیم.»

اکنون که درباره‌ی آدم و نقش منحصر به فرد او به عنوان سر اتحادی در این عهد بحث کردیم می‌توانیم واضح‌تر به این سوال پاسخ دهیم- در مورد پدر شما و پدر من، همانطور که در سوال مطرح شد.

گناهکار بودن فردی در مقابل پیامدهای جمعی

برخلاف آدم، والدین ما در جایگاه سر اتحادی نیستند که اطاعت یا ناطاعتی آنان تعیین کننده‌ی عاقبت نسلشان باشد. بنابراین، به جرات می‌توان گفت که خدا مستقیماً فرزندان را به خاطر گناهان والدینشان مجازات نمی‌کند. در عین حال، عواقب گناه غالباً بر نسل‌های آینده تأثیر می‌گذارد و از این نظر، نوعی مجازات غیرمستقیم وجود دارد. به عنوان مثال، گناهان بت پرستی و پرستش باطل عمیقاً در زندگی مذهبی هر جامعه یا خانواده‌ای ریشه کرده است. به همین دلیل مثلاً در روایت‌های مختلف پادشاهان متوالی در اسرائیل، اغلب در مورد پادشاهانی می‌خوانیم که از راه‌های پدران خود پیروی می‌کنند - چه خوب و چه بد. مثلاً اخزیای پادشاه «آنچه در نظر خداوند ناپسند بود، بجای آورد و به طریق پدرش و طذبق مادرش و طریق یربعام بن نباط که اسرائیل را مرتکب گناه ساخته بود، سلوک می‌نمود». (اول پادشاهان ۲۲: ۵۲). بت پرستی و پرستش‌های دروغین زمانی که از نسل‌های قبل به ارث می‌رسند، به راحتی از بین نمی‌روند. این کار مستلزم اصلاح هدفمند روح‌القدس است، مثل کاری که یوشیا کرد: «آنچه را که در نظر خداوند پسند بود، به عمل آورد و به تمامی طریق پدر خود، داود سلوک نموده، به طرف راست یا چپ انحراف نوریذ» (دوم پادشاهان ۲۲: ۲). او مکان‌های بلندی را که بر آن بت‌پرستی می‌کردند، نابود کرد (دوم پادشاهان ۲۳).

با این حال، هیچ تضمینی وجود ندارد که از پدران عادل، پسران عادل و از پدران شریر، پسران شریر به دنیا آید. پسر یوشیا، یهوآحاز، «آنچه را که در نظر خداوند ناپسند بود، به عمل آورد» (دوم پادشاهان ۲۳: ۳۲). از سوی دیگر، حزقیا پدري بد به نام آحاز داشت (دوم پادشاهان ۱۶)، با این حال او «آنچه در نظر خداوند پسند بود، موافق هرچه پدرش داود کرده بود، به عمل آورد» (دوم پادشاهان ۱۸: ۳). توجه داشته باشید که نویسنده‌ی کتاب پادشاهان از داوود به عنوان پدر حزقیا یاد می‌کند. حزقیا به جای راه‌های شریرانه آحاز، از راه‌های خداپسندانه داوود پیروی کرد.

در این نمونه‌های عهد عتیق، می‌بینیم که بت پرستی به راحتی از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود و خدا اغلب بنی اسرائیل را به خاطر بت پرستی‌شان مجازات می‌کرد. اگرچه خدا مردم را مستقیماً به خاطر گناهان پدرانشان مجازات نمی‌کند (خداوند کسانی را که از گناهان پدران خود پیروی می‌کنند مجازات می‌کند)، اما گناهان پدرانشان تأثیر می‌گذارد و عواقب آن را می‌توان در نسل‌های آینده مشاهده کرد. بعلاوه، هرچند یک پسر صالح مستقیماً به خاطر گناه پدرش خود عذاب نمی‌کشد، اما مستعد پیروی از راه اوست. او اغلب به طور غیرمستقیم از عواقب برخی از رفتارهای ناشایست پدرش رنج می‌برد. به عنوان مثال، اگر پدری مست شود، پسرش به احتمال بیشتر سوءاستفاده را تجربه می‌کند و راه‌های پدرش را دنبال می‌کند. با این حال، هر انسانی مجازات شرارت خود را می‌چشد. همانطور که متیو هنری می‌گوید: «خدا فرزندان را به خاطر گناهان پدران مجازات نمی‌کند، مگر اینکه جا پای پدر بگذارند.»^۱ بنابراین، پاسخ ما به سؤال حاضر بستگی به این دارد که واژه‌ی مجازات یا تنبیه را در متن چگونه تعریف کنیم.

پس نتیجه چیست؟

این گفته چه مفهومی برای ما دارد؟ می‌توانیم درس‌های کاربردی زیادی از آن بگیریم، اما بیایید به چند مورد آن توجه کنیم. نخست اینکه، باید سریع توبه کنیم، مخصوصاً مراقب گناهانی باشیم که به راحتی اعضای خانواده ما را در گذشته درگیر کرده است. گناهان ما اگر از بین نرود بر فرزندان ما تأثیر خواهد گذاشت. دوم اینکه، باید اهمیت شاگردی صحیح والدین مسیحی و دعا کردن برای فرزندان را یادآوری کنیم. خدا به طور معمول، از طریق نسل‌های خانوادگی برکت می‌دهد. سوم اینکه، گناه برای کسانی که مرتکب آن می‌شوند پیامدهای مستقیم دارد، اما می‌تواند برای اطرافیان و نسل‌های آینده نیز عواقب غیرمستقیم داشته باشد.

آخر اینکه ما برده گناهان والدین خود نیستیم. ما یا بنده‌ی گناه هستیم یا بنده‌ی عدالت (رومیان ۶: ۱۲-۲۳). خدا بنا به مشیت خود، ما را در خانواده‌ها، فرهنگ‌ها و جوامع مربوطه خود قرار داده است، با تمام امتیازات، وسوسه‌ها، و معایب ناشی از آن (اعمال رسولان ۱۷: ۲۶). اصل و نسب زمانی مهم است که بدانیم آیا تحت ریاست آدم هستیم یا مسیح (رومیان ۵: ۱۲-۲۱).

این مقاله بخشی از مجموعه‌ی «پاسخ به تضادهای آشکار» می‌باشد.

-----

۱. متیو هنری، تفسیر متیو هنری بر کل کتاب مقدس: کامل و خلاصه شده در یک جلد (پی بادی: هندریکسون، ۱۹۹۴)، ۱۳۷۴

کشیش آرون ال. گریوت، (@AaronGarriott) سردبیر مجله‌ی تیبل‌تاک و استاد کمکی در دانشگاه *Reformation Bible College* و یکی از رهبران کلیسای پرزبیتری (*PCA*) در آمریکا می‌باشد.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

